

Udenrigsministeriet. København, den 20. Februar 1909.

Udenrigsministeriets Deling i 2 Departementer og Personalets Forøgelse har medført Nødvendigheden af at skaffe flere Kontorlokaler til Raadighed. Plads hertil om end beskeden findes i Ministeriets Sidebygning i den Lejlighed, der hidtil har været benyttet af Bud Kjettinge, og som indeholder fordelte i to Etager 4 Værelser og 1 Køkken med Spisekammer. Lejligheden maa imidlertid først istandsættes og delvis ombygges.

De ministerielle Kontorer ere anbragte baade i Forhus, Sidebygning og Bagbygning og fordelte i 3 Etager. Denne spredte Beliggenhed er ubekvem, men herpaa vil der væsentlig kunne raades Bod ved et Telefonanlæg, forbindende de forskellige Kontorer indbyrdes og med Arkivet.

Installationen af Retirader er for Tiden meget mangelfuld i Udenrigsministeriets Bygning og fyldestgør hverken Nutidens hygiejniske Fordringer eller de Krav, der paa dette Punkt med Rette kunne stilles til en offentlig Bygning, der besøges af saa mange Udlændinge.

Der ønskes derfor indlagt Vandklosetter, Pissoir og Vaskeapparater.

Udgifterne ved foranstaaende Arbejder og Anskaffelser ere af Arkitekten budgetterede saaledes:

Indretning af 6 Stkr. W. C., 1 Pissoir, 1 Servante og 2 Haandvaske..	2,000 Kr..
Kloakker, Brønd- og Brolægning hertil	650 —
1 Telefonanlæg til 15 Apparater.....	1,450 —
Bygningsarbejder ved Indretning af ovenstaaende Klosetter og Telefonanlæg	900 —
Malerarbejde derved	350 —
Ombygning af Bud Kjettinges Lejlighed til Kontorer	800 —
Indlægning af elektrisk Lys til disse Kontorer	350 —
Administration og uforudsete Udgifter	700 —
	7,200 Kr.

Jeg tillader mig derfor at anmode det ærede Udvalg om ved 3die Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1909—10 paa mine Vegne at ville stille følgende Ændringsforslag:

Til § 17 D. Nr. 6.

Ministeriets Bygning: Prioritetsrenter, Skatter og Afgifter
samt Reparationer m. m. anslaaes til 13,300 Kr..

C. W. AHLEFELDT LAURVIG.

Til Folketingets Finansudvalg.

Udenrigsministeriet. København, den 21. December 1908.

Det interparlamentariske Bureau i Bern, der er Organ for den i 1889 stiftede interparlamentariske Union for Voldgift, kan ikke længer regne paa de private Bidrag, der hidtil have sat det i Stand til at afholde de med Bureauet forbundne Udgifter, og maa derfor føle sig henvist til at erholde Statsbidrag fra de Lande, der tilhøre den interparlamentariske Union. Iblant disse er Danmark, og da den norske Stat, saa vidt vides, bidrager til Bureauet med 500 Kr. aarlig, og et Bidrag ogsaa ventes fra England, er det meget ønskeligt, at Danmark, som i Spørgsmaalet om Anvendelse af obligatorisk Voldgift imellem Staterne maa siges at indtage en fremskudt Stilling, ogsaa yder et Bidrag til det nævnte Bureau.